

METHODVS FACILIS
OMNIA SYMPTOMATA
LINEARVM CVRVARVM
NON IN EODEM PLANO SITARVM
INVESTIGANDI.

Dissertatio prior.

Audore
L. E V L E R O.

§. I.

Symptomata linearum curuarum, quae non totae in eodem plano iacent, et a Geometris lineae duplicis curvaturae vocari solent, iam pridem quidem definita periuntur: verum analysis, qua ea sunt inuestigata, figuris tantopere perplexis innituntur, vt non solum summam attentionem, sed etiam maximam circumspectionem requirant, ne repraesentatio quantitatum differentialium, atque adeo differentialium secundi gradus, imaginationem confundat,

dat et in errores seducat. Quamobrem saepe et multum mecum cogitaui, annon eadem symptomata methodo faciliori ex primis elementis deriuari queant, ita ut non opus sit figuras tantopere complicatas et propemodum inextricabiles considerare. His omnibus difficultatibus probe perpenfis tandem perspexi, totum negotium fatis comode ad Trigonometriam sphaericam reuocari atque adeo multo plenius tractari posse, quam quidem methodo vulgaris fieri licet.

§. 2. Ante autem indolem harum linearum curuarum, in genere saltem, more solito considerari conueniet, quam totam quaestioneim ad doctrinam sphaericam transferre queamus. Constitutis igitur pro lubitu ternis axis inter se normalibus $O A$, $O B$, $O C$, in punto fixo O concurrentibus, sit Z punctum quocunque talis curvae, cuius situs determinetur per ternas coordinatas

Tab. I.
Fig. 5.

$$O X = x, X Y = y, Y Z = z,$$

axis illis parallelas, inter quas duabus aequationibus opus erit ad indolem curuae propositae exprimendam, quoniam pro quavis abscissa $O X = x$, vtraque reliquarum y et z assignari debet, ut punctum Z determinatum locum obtineat. Omnes autem quaestiones, quae circa tales curuas proponi possunt, in genere huc rediunt, ut primo pro quavis punto Z positio tangentis respectu ternorum axium definiatur. Deinde vero etiam bina curuae elementa contigua considerari debent, quae, quatenus non in directum iacent, certum planum determinabunt, cuius positionem respectu axium, vel respectu ternorum planorum $A O B$, $B O C$ et $C O A$ inuestigari oportet. Denique etiam ne-

cessere

cesser est, ut radius curvaturae pro talibus binis elementis exploretur, eiusque non solum quantitas, sed etiam positio respectu ternorum axium assignetur. Euidens autem est, has posteriores determinationes differentialia secundi gradus inuoluere, quorum repraesentatio in figura taedio-fam attentionem postulare solet.

§. 3. Ante omnia autem conueniet calculum ita exsequi, ut nulli ternorum axium prae reliquis vlla prae-rogiativa tribuatur, atque omnia pari modo ad unumquemque referri queant. Hunc in finem ipsum arcum curvae, quem vocemus $= s$, tanquam praecipuam variabilem in calculum introducamus, ad eamque omnes reliquas variables reuocemus; ita ut omnes tanquam functiones ipsius s spectari queant. Hunc in finem statuamus statim ab initio $dx = p ds$, $dy = q ds$ et $dz = r ds$, vnde cum sit $ds^2 = dx^2 + dy^2 + dz^2$, erit $p p + q q + r r = 1$, ideoque differentiando $p dp + q dq + r dr = 0$. Tum vero nihil impedit, quo minus elementum ds pro constante accipiamus, quandoquidem aequaliter ad singulos axes refertur, vnde nanciscemur differentialia secundi gradus $ddx = dpds$; $ddy = dqds$ et $ddz = drds$, sicque hoc modo differentialia secunda penitus euitabimus.

§. 4. Consideremus nunc seorsim elementum curvae $Zz = ds$, quod quomodo ad ternos nostros axes se habeat videamus. Hunc in finem ex puncto Z ducamus rectas Zp , Zq et Zr , axibus parallelas, et ipsum elementum Zz erit diagonalis parallelepipedi a ternis lateribus

C 3

Zp

Tab. I.
Fig. 6.

$$Zp = dx = p ds, Zq = dy = q ds \text{ et } Zr = dz = r ds,$$

formati; unde patet ipsum elementum Zz ad directionem Zp ita inclinari, vt anguli $\angle Zp$ cosinus sit $= p$, anguli vero $\angle Zq$ cosinus $= q$ et anguli $\angle Zr$ cosinus $= r$, unde etiam horum angulorum sinus definire licebit, ita vt hinc nacturi simus

$$\cos \angle Zp = p; \sin \angle Zp = \sqrt{1 - pp} = \sqrt{qq + rr};$$

$$\cos \angle Zq = q; \sin \angle Zq = \sqrt{1 - qq} = \sqrt{pp + rr};$$

$$\cos \angle Zr = r; \sin \angle Zr = \sqrt{1 - rr} = \sqrt{pp + qq}.$$

Hae ergo formulae simul monstrabunt positionem tangentis curuae in Z respectu ternorum axium. Scilicet ista tangens in puncto Z inclinabitur ad axem OA angulo cuius $\cos = p$ et $\sin = \sqrt{qq + rr}$; ad axem OB angulo cuius $\cosinus = q$ et $\sinus = \sqrt{pp + rr}$; ad axem OC angulo cuius $\cosinus = r$ et $\sinus = \sqrt{pp + qq}$. Sicque iam primo requisito circa positionem tangentium curuae respectu axium principalium satisfecimus, neque adhuc opus fuerat ad doctrinam sphaericam configere.

§. 5. Concipiatur nunc sphaera circa punctum Z

Tab. I. descripta, quod quidem in figura non apparet, ad cuius superficiem ducti intelligantur terni radii axibus principali bus OA, OB, OC paralleli, qui superficiem secent in punctis a, b, c . Hoc modo, ductis circulis maximis ab , ac , bc orietur triangulum sphaericum abc , cuius singula latera erunt quadrantes et anguli a, b, c recti. Tum vero ex centro Z secundum tangentem nostrae curuae

Fig. 7.

••••• 23 (•••••

uae in puncto Z educatur radius Zz in superficie designans punctum z , unde si ad angulos ducantur arcus za , zb , zc , iij metientur inclinationem tangentis Zz , ad ternos axes Za , Zb , Zc , ideoque erit

$$\begin{aligned}\cos. az &= p; \sin. az = \sqrt{1-p^2} = \sqrt{qq+rr}; \\ \cos. bz &= q; \sin. bz = \sqrt{1-q^2} = \sqrt{pp+rr} \text{ et} \\ \cos. cz &= r; \sin. cz = \sqrt{1-r^2} = \sqrt{pp+qq}.\end{aligned}$$

Praeterea vero si arcus az , bz , cz concipientur producti vsque ad latera opposita, singuli erunt quadrantes, unde patet, tangentem Zz ad planum aZb sine ad planum AOB (Fig. 5.) inclinari sub angulo cuius sinus $= r$; ad planum autem BOC sub angulo cuius sinus $= p$, et ad planum AOB sub angulo cuius sinus $= q$. Hic quidem radius sphaerae tanquam unitate expressum spectamus, quod tamen non impedit, quo minus deinceps radius ipsi elemento curuae $Zz = ds$ aequalis statuatur.

§. 6. Hoc modo totum nostrum triangulum sphaericum abc dividetur in tria triangula sphaerica abz , acz et bcz , in quibus dantur terna latera, unde ex triangulo baz colligetur

$$\cos. b a z = \frac{\cos. bz + \cos. ab \cos. az}{\sin. ab \sin. az} = \frac{q}{\sqrt{qq+rr}}.$$

Simili modo ex triangulo caz erit $\cos. c a z = \frac{r}{\sqrt{qq+rr}}$.
Quia vero angulus bac est rectus, erit

$$\sin. bac = \cos. c a z = \frac{r}{\sqrt{qq+rr}},$$

unde sequitur fore

$$\tan. bac = \frac{r}{q} \text{ hincque } \tan. c a z = \frac{q}{r}.$$

Eo.

Eodem modo erit

$$\tan. abz = \frac{r}{p} \text{ et } \tan. cbz = \frac{p}{r};$$

$$\tan. bcz = \frac{p}{q} \text{ et } \tan. acz = \frac{q}{p}.$$

§. 7. Quod si iam quantitates p , q et r suis differentialibus augeamus, perueniemus ad positionem sequentis tangentis respectu axium fixorum. Hoc igitur facto transferatur in figura punctum z in punctum z' ; eritque radius Zz' positio sequentis elementi curuae, seu potius sequens elementum parallelum erit huic radio Zz' , et arcu-
lus infinite parvus zz' dabit inclinationem binorum ele-
mentorum curuae contiguorum, vnde statim colligetur radius
curuaturae horum elementorum. Si enim radius osculi
curuae dicatur $= R$, quoniam hinc inclinatio horum ele-
mentorum est $\frac{ds}{R}$, erit ictique $\frac{ds}{R} = zz'$, ideoque $R = \frac{ds}{zz'}$.
Praeterea vero, quia sequens elementum parallelum est radio
 zz' , dum radius Zz refert prius elementum, ambo haec
elementa sita erunt in plano $zzZz'$, sive particula zz' con-
tinuata praebet circulum maximum cum isto piano con-
uenientem, cuius ergo inclinationem ad terna plana prin-
cipalia per arcus ab , ac , bc determinata assignare licebit.

§. 8. Ad haec expedienda vocemus arcum $az = \alpha$,
vt sit cos. $\alpha = p$, eritque arcus $az' = \alpha + d\alpha$, et ducto
perpendiculo zs in arcum az' , vt fiat $as = az = \alpha$, erit
particula $sz' = d\alpha$; quia autem α est arcus cuius cosinus
 $= p$, erit $d\alpha = - \frac{dp}{\sqrt{1-p^2}} = - \frac{dp}{\sqrt{q^2+r^2}}$. Simili modo
vocemus angulum $ba z = \omega$, eritque angulus $ba z' = \omega + d\omega$,
ideoque angulus elementaris $za z' = d\omega$; quia vero ω de-
notat angulum cuius tangens est $\frac{r}{q}$, erit $d\omega = \frac{qr-rdq}{q^2+r^2}$,
qui ductus in finum arcus $az = \sqrt{q^2+r^2}$, praebet ele-
men-

mentum $z s = \frac{q d r - r d q}{\sqrt{q^2 + r^2}}$. Hoc igitur modo in triangulo characteristico ad s rectangulo $z s z'$, ob cathetus $s z$ et $s z'$ datos colligetur.

$$(z z')^2 = \frac{q q d r - z q r d q d r + r r d q^2 + d p^2}{q^2 + r^2}.$$

Quia autem est

$$p d p + q d q + r d r = 0, \text{ erit}$$

$$q d q + r d r = -p d p \text{ ideoque}$$

$$q q d q^2 + z q r d q d r + r r d r^2 = p p d p^2,$$

vnde fit

$$z q r d q d r = p p d p^2 - q q d q^2 - r r d r^2,$$

qui valor supra substitutus dabit

$$(z z')^2 = \frac{(q q + r r) d r^2 + (q q + r r) d q^2 + d p^2 (z - p p)}{q^2 + r^2}.$$

Quia igitur est $z - p p = q q + r r$, fieri

$$(z z')^2 = d p^2 + d q^2 + d r^2 \text{ ideoque}$$

$$z z' = \sqrt{d p^2 + d q^2 + d r^2}.$$

§. 9. Hoc igitur elemento $z z'$ inuenito reperitur radius osculi curvae $R = \frac{ds}{\sqrt{(dp^2 + dq^2 + dr^2)}}$; quare cum posuerimus $p = \frac{dx}{ds}$, $q = \frac{dy}{ds}$, $r = \frac{dz}{ds}$, sumto elemento ds constante fiet $dp = \frac{ddx}{ds}$, $dq = \frac{ddy}{ds}$, $dr = \frac{ddz}{ds}$, sicque habebimus:

$$R = \frac{ds}{\sqrt{(ddx^2 + ddy^2 + ddz^2)}}.$$

Verum si nullum elementum pro constante habeatur, vt fiat

$$dp = \frac{ddx}{ds} - \frac{dx dds}{ds^2},$$

$$dq = \frac{ddy}{ds} - \frac{dy dds}{ds^2},$$

$$dr = \frac{ddz}{ds} - \frac{dz dds}{ds^2},$$

erit

$$dp^2 + dq^2 + dr^2 = \frac{ddx^2 + ddy^2 + ddz^2}{ds^2} - \frac{2dds(dxddx + dyddy + dzddz)}{ds^3} + \frac{dds^2(dx^2 + dy^2 + dz^2)}{ds^4},$$

vbi ob $dx^2 + dy^2 + dz^2 = ds^2$ et

$$dxdx + dydy + dzdz = dsdss,$$

haec formula transibit in hanc:

$$\frac{ddx^2 + ddy^2 + ddz^2 - dds^2}{ds^2},$$

atque hinc expressio generalis, nullo elemento pro con-stante assumto, pro radio osculi erit

$$R = \frac{ds^2}{\sqrt{(ddx^2 + ddy^2 + ddz^2 - dds^2)}},$$

quae formula per Analysin communem demum post calculos maxime perplexos est eruta.

§. 10. Quo nunc etiam positionem plani, in quo bina curuae elementa proxima sunt sita, inuestigemus: in triangulo characteristico $zz's$ quaeratur angulus $zz's$, atque ex omnibus eius lateribus cognitis concludimus sequentes formulas:

$$\sin. zz's = \frac{qdr - r dq}{\sqrt{(q^2 + r^2)(dp^2 + dq^2 + dr^2)}} \text{ et}$$

$$\cos. zz's = \frac{-dp}{\sqrt{(q^2 + r^2)(dp^2 + dq^2 + dr^2)}}, \text{ hincque}$$

$$\tan. zz's = \frac{rda - qdr}{dp},$$

atque hae eadem formulae valebunt pro angulo quem particula zz' retrocontinuata cum arcu $a z$ constituet, quandoquidem z et z' infinite parum discrepant.

Tab. I. §. 11. Producatur nunc vt cunque elementum zz'
Fig. 8. inuentum, donec latera nostri trianguli abc fecet in punctis

ctis q , r et p , et modo vidimus, si angulum $a z r$ voce-
mus $= \Phi$, fore

$$\begin{aligned}\sin. \Phi &= \frac{q d r - r d q}{\sqrt{(q q + r r)(d p^2 + d q^2 + d r^2)}}, \\ \cos. \Phi &= \frac{-d p}{\sqrt{(q q + r r)(d p^2 + d q^2 + d r^2)}} \text{ et} \\ \tan. \Phi &= \frac{r d q - q d r}{d p},\end{aligned}$$

atque hinc definiri oportet primo ipsa puncta p , q , r , vbi
iste arcus terna latera nostri trianguli secat, deinde etiam
angulos, quos ille in his punctis cum lateribus constituit.
Quo hoc facilius expediri possit, ex punto a in arcum
 $q r p$ ducamus arcum $a m$, qui productus lateri $b c$ oc-
currat in n , et in triangulo rectangulo $a z m$ cum latere
 az datur angulus $a z m$, vnde inuenitur

$$\begin{aligned}\sin. a m &= \sin. a z \sin. a z m = \frac{q d r - r d q}{\sqrt{(d p^2 + d q^2 + d r^2)}}, \text{ et} \\ \tan. z m &= \tan. a z \cos. a z m = \frac{d p}{p \sqrt{(d p^2 + d q^2 + d r^2)}},\end{aligned}$$

denique erit

$$\tan. z a m = \frac{1}{\cos. a z \tan. a z m} = \frac{d p}{p(q d r - r d q)}.$$

Supra autem vidimus esse $\tan. z a b = \frac{r}{q}$, vnde fit tan-
gens summae horum angulorum, seu

$$\tan. b a m = \frac{p r (q d r - r d q) + q d p}{p q (q d r - r d q) - r d p},$$

cuius numeratore ob $r d r = -p d p - q d q$, reducitur ad
hanc formam: $(q q + r r)(q d p - p d q)$, denominator ve-
ro ad hanc $(q q + r r)p d r - r d p$, vnde fit

$$\tan. b a m = \frac{q d p - p d q}{p d r - r d p},$$

et quia angulus $b a c$ est rectus, erit

$$\tan. m a c = \frac{p d r - r d p}{q d p - p d q}.$$

§. 12. Quia nunc arcus an est quadrans circuli et arcui bc normaliter insistit, erit

$$\cos. mn = \frac{q dr - r dq}{\sqrt{(d p^2 + d q^2 + d r^2)}},$$

vnde quia ambo arcus mp et np eidem arcui mn normaliter insistunt, ambo erunt quadrantes et arcus mn erit mensura anguli mpn , siveque erit

$$\cos. mpn = \cos. qp c = \frac{q dr - r dq}{\sqrt{(d p^2 + d q^2 + d r^2)}},$$

atque sub hoc angulo planum quae situm inclinatur ad planum bc , sive in quinta figura ad planum B O C. At vero arcus am metietur angulum, sub quo istud planum ad axem O A inclinatur, cuius ergo sinus erit

$$\sin. am = \frac{q dr - r dq}{\sqrt{(d p^2 + d q^2 + d r^2)}}.$$

§. 13. Inuenito autem angulo zpb , quo planum quae situm ad planum bc inclinatur, per analogiam concludemus angulos, sub quibus ad reliqua bina latera inclinatur, scilicet cosinus inclinationis ad planum bc , hoc est ad planum C A, erit

$$= \frac{r dp - p dr}{\sqrt{(d p^2 + d q^2 + d r^2)}},$$

et cosinus inclinationis ad planum A B

$$= \frac{p dq - q dp}{\sqrt{(d p^2 + d q^2 + d r^2)}}.$$

At analogiam sequentes, quia prima formula erat $\cos. cpz$ secundum ordinem litterarum a, b, c et p, q, r progressi, quoniam in postremis formulis dubium esse potest, an pertineant ad angulos aqz et arz , an potius ad angulos pqz et brz , ambiguitas tolletur hoc modo

$$\cos. cpz = \frac{q dr - r dq}{\sqrt{(d p^2 + d q^2 + d r^2)}},$$

cos.

$$\cos. a q z = \frac{r d p - p d r}{\sqrt{(d p^2 + d q^2 + d r^2)}},$$

$$\cos. b r z = \frac{p d q - q d p}{\sqrt{(d p^2 + d q^2 + d r^2)}},$$

Interim tamen analogiae confidere non possumus, quia punctum p extra nostrum triangulum cadit, vnde inuestigationem sequenti modo instituamus.

§. 14. Omni ambiguitati occurremus, si resoluamus triangulum azr , in quo cognita sunt latus az , cum angulis zar et azr , vnde fiet

$$\cos. a r z = \frac{p q r d r - p r r d q + q d p}{q q + r r \sqrt{(d p^2 + d q^2 + d r^2)}},$$

quae expressio ob $r d r = -p d p - q d q$ transmutatur in hanc:

$$\cos. a r z = \frac{q d p - p d q}{\sqrt{(d p^2 + d q^2 + d r^2)}}.$$

Praeterea vero etiam hinc cognoscemus

$$\tan. a r = \frac{q d r - r d q}{p d r - r d p} \text{ et}$$

$$\tan. z r = \frac{r \sqrt{(d p^2 + d q^2 + d r^2)}}{d r}.$$

§. 15. Simili modo resolui poterit triangulum zaq , in quo praeter latus az pariter dantur ambo anguli zaq et azq : reperitur enim

$$\cos. a q z = \frac{p d r - r d p}{\sqrt{(d p^2 + d q^2 + d r^2)}},$$

$$\tan. a q = \frac{q d r - r d q}{q d p - p d q} \text{ et}$$

$$\tan. q z = \frac{q \sqrt{(d p^2 + d q^2 + d r^2)}}{-d q}.$$

Denique iam vidimus arcum cn esse mensuram anguli cam , et quia arcus cb et np sunt quadrantes, erit arcus $bp = cn$, vnde erit

$$\tan. bp = \tan. m a c = \frac{p d r - r d p}{q d r - r d q},$$

vnde porro fit

$$\tan. cp = \frac{r d p - q d r}{p d r - r d p}.$$

§. 16. Quae igitur 'hactenus' inuenimus sequenti modo aspectui exponamus; ac primo quidem pro angulis, quae ex punctis p , q , r formantur, habebimus:

$$\cos. b p z = \cos. c p z = \frac{q d r - r d q}{\sqrt{(d p^2 + d q^2 + d r^2)}},$$

$$\cos. c q z = -\cos. a q z = \frac{r d p - p d r}{\sqrt{(d p^2 + d q^2 + d r^2)}},$$

$$\cos. a r z = -\cos. b r z = \frac{q d p - p d q}{\sqrt{(d p^2 + d q^2 + d r^2)}}.$$

Deinde pro positione ipsorum punctorum p , q , r habebimus:

$$\tan. b p = \frac{p d r - r d p}{q d r - r d q}; \tan. c p = \frac{r d q - q d r}{p d r - r d p},$$

$$\tan. c q = \frac{q d p - p d q}{q d r - r d q}; \tan. a q = \frac{q d r - r d q}{q d p - p d q},$$

$$\tan. a r = \frac{q d r - r d q}{p d r - a d p}; \tan. b r = \frac{p d r - r d p}{q d r - r d q}.$$

Evidens autem est, si ducerentur arcus $p\alpha$, $q\beta$ et $r\gamma$, eos fore quadrantes. Denique arcus pz commode reperitur ex triangulo azp , in quo latus ap est quadrans, ac praeterea datur latus az , vna cum angulis azp et zpa , quippe cuius sinus cosinui $zp\beta$ aequatur, vnde reperitur:

$$\tan. p z = \frac{p \sqrt{(d p^2 + d q^2 + d r^2)}}{d p},$$

iam vero erat

$$\tan. q z = -\frac{q \sqrt{(d p^2 + d q^2 + d r^2)}}{d q},$$

$$\tan. r z = \frac{r \sqrt{(d p^2 + d q^2 + d r^2)}}{d r}.$$

§. 17. Inuentis nunc omnibus, quae ad positio-
nem plani, in quo bina curvae elementa contigua incur-
vantur, et quod circulo maximo $qzrp$ continetur, spectant,
etiam in positionem radii osculi, cuius quantitatem iam in-
venimus, inquiramus, qui quoniam ad radium Zz est nor-
malis et in ipso plano circuli $qzrp$ situs, eius positio tan-
genti

genti huius circuli in α erit parallela et, quia ipsi centro sphaerae Z applicatus est censendus, ductus concipiatur ex centro Z radius tangentis circuli in α parallelus atque eius directione situs erit radius oculi.

§. 18. Transeat igitur iste radius Sphaerae, tangentis in α parallelus, per punctum R , quod utique situm erit in circulo pqr continuato, ac manifestum est arcum αr fore quadrantem. Hinc ductus arcus αr metietur inclinationem radii osculi ad axem $Z\alpha$, siue ad axem OA , quem arcum ex triangulo $\alpha z R$ definire licebit, cum sit $\angle zR = 90^\circ$ et angulus $Rz\alpha = 180^\circ - \Phi$, latus autem αz detur, unde colligitur

$$\cos. \alpha R = \frac{d p}{\sqrt{(d p^2 + d q^2 + d r^2)}},$$

tum vero erit

$$\tan. \alpha R = \frac{r d q - q d r}{p d p}.$$

Hinc afferatur angulus αq , cuius tang. $= \frac{q}{r}$, ac remanebit tang. $q \alpha R = - \frac{d q}{d r}$, unde si ducatur arcus cR , in triangulo $R \alpha c$ dantur duo latera αc et αR cum angulo intercepto, unde colligitur

$$\cos. cR = \sin. \alpha R \cos. q \alpha R = \frac{d r}{\sqrt{(d p^2 + d q^2 + d r^2)}}.$$

Eademque modo reperietur

$$\cos. bR = - \frac{d q}{\sqrt{(d p^2 + d q^2 + d r^2)}}.$$

Cognitis autem angulis, sub quibus radius osculi ad ternos axes principales OA , OB , OC , inclinatur, eorum complementa ad 90° dabunt eius inclinationes ad plana opposita, scilicet BOC , AOC , AOB . Sicque positio radii osculi

osculi, cuius quantitas est $\frac{ds}{\sqrt{(d p^2 + d q^2 + d r^2)}}$, perfecte determinatur.

§. 19. Hae autem determinationes adhuc faciliores reddi possunt, si, quemadmodum inclinationem circuli $q \approx r$ ad arcum $a \approx z$ dedimus, eiusdem quoque inclinationem ad arcus $b \approx z$ et $c \approx z$ definiamus. Hunc in finem quaeramus angulum $a \approx b$, et ex triangulo $a \approx b$, quatenus tria laterae sunt cognita, erit

$$\cos. a \approx b = \frac{-p q}{\sqrt{(1 - p p)(1 - q q)}}.$$

Deinde si fiat in eodem triangulo

$$\sin. a \approx : \sin. a b \approx = \sin. a b : \sin. a \approx b,$$

inde colligitur:

$$\sin. a \approx b = \frac{r}{\sqrt{(1 - p p)(1 - q q)}},$$

hincque porro tang. $a \approx b = -\frac{r}{p q}$. Eodem modo erit

$$\cos. b \approx c = \frac{-q r}{\sqrt{(1 - q q)(1 - r r)}}, \text{ et}$$

$$\sin. b \approx c = \frac{p}{\sqrt{(1 - q q)(1 - r r)}},$$

hincque tang. $b \approx c = -\frac{p}{q r}$. Ac denique

$$\cos. c \approx a = \frac{-p r}{\sqrt{(1 - p p)(1 - r r)}},$$

$$\sin. c \approx a = \frac{q}{\sqrt{(1 - p p)(1 - r r)}},$$

hincque tang. $c \approx a = -\frac{q}{p r}$.

§. 20. Quoniam igitur supra inuenimus esse

$$\cos. a \approx r = \frac{-d p}{\sqrt{(q q + r r)(d p^2 + d q^2 + d r^2)}},$$

$$\sin. a \approx r = \frac{q d r - r d q}{\sqrt{(q r + r r)(d p^2 + d q^2 + d r^2)}},$$

$$\tan. a \approx r = \frac{r d q - q d r}{d p},$$

subtra-

subtrahamus hunc angulum $a z r$ ab angulo $a z b$, ac reperiemus

$$\text{tang. } b z r = \frac{-r d p - p q r d q + p q q d r}{p q d p - r r d q + q r d r} = \frac{r d p - p d r}{d q}.$$

Eodem modo cum sit

$$\text{tang. } a z q = \frac{q d r - r d q}{d p},$$

subtrahatur iste angulus ab angulo $a z c$, cuius tangens est $\frac{-q}{p r}$, ac reperietur

$$\text{tang. } c z q = \frac{-q d p - p q r d r + p r r d q}{p r d p - q q d r + q r d q} = \frac{q d p - p d q}{d r}.$$

§. 21. Quoniam igitur omnia determinauimus, quae ad positionem tam plani, in quo duo elementa proxima curuae inclinantur, quam radii osculi spectant, atque adeo multo vberius quam per methodum comunem fieri solet, coronidis loco subiungamus quaedam theorema ad doctrinam sphaericam pertinentia, ad quae ista tractatio perduxit et quae omni attentione digna videntur.

Theorema I.

§. 22. *Proposito triangulo sphaerico a b c, cuius omnia latera sunt quadrantes, si vel intra id vel extra capiatur punctum quodcunque z, ex eoque ad angulos trianguli educantur arcus za, zb, zc, semper erit*

$$\cos. z a^2 + \cos. z b^2 + \cos. z c^2 = 1.$$

Tab. II.
Fig. 2

Demonstratio.

Ex triangulo $a z b$, si eius latera vt cognita spetentur, reperitur

Acta Acad. Imp. Sc. Tom. VI. P. I.

E

cos.

$$\cos. b a z = \frac{\cos. b z}{\sin. a z};$$

eadem modo ex triangulo $a z c$ erit

$$\cos. c a z = \frac{\cos. c z}{\sin. a z},$$

vnde quia angulus $b a c$ est rectus, si quadrata addantur
prodit

$$\cos. b a z^2 + \cos. c a z^2 = 1 = \frac{\cos. b z^2 + \cos. c z^2}{\sin. a z^2},$$

ideoque

$$\sin. a z^2 = \cos. b z^2 + \cos. c z^2 = 1 - \cos. a z^2,$$

vnde manifesto fit

$$\cos. a z^2 + \cos. b z^2 + \cos. c z^2 = 1. \text{ Q. E. D.}$$

Theorema II.

Tab. II. §. 23. *Proposito triangulo sphærico a b c, cuius
Fig. 2. omnia latera sint quadrantes, si intra vel extra id capiatur
punctum quocunque z, ex eoque in singula latera ducantur
arcus perpendiculares z p, z q, z r, semper erit*

$$\sin. z p^2 + \sin. z q^2 + \sin. z r^2 = 1.$$

Demonstratio.

Euidens est haec perpendicularia oriri, si praecedentes
arcus $a z$, $b z$, $c z$ continentur, vnde quia arcus $a p$, $b q$,
 $c r$ sunt quadrantes erit

$$\sin. z p^2 = \cos. z a^2,$$

$$\sin. z q^2 = \cos. z b^2 \text{ et}$$

$$\sin. z r^2 = \cos. z c^2;$$

quare cum modo invenimus

$$\cos. z a^2 + \cos. z b^2 + \cos. z c^2 = 1, \text{ erit utique}$$

$$\sin. z p^2 + \sin. z q^2 + \sin. z r^2 = 1. \text{ Q. E. D.}$$

Theo-

Theorema III.

§. 24. *Proposito triangulo sphaerico ab c, cuius omnia latera sint quadrantes, si ducatur circulus maximus quicunque $\beta \gamma \alpha$, qui fecet latera trianguli, si opus est producta, in punctis α, β, γ , is ad haec latera ita inclinabitur, ut sit*

$$\cos. b \alpha \gamma^2 + \cos. a \beta \gamma^2 + \cos. a \gamma \beta^2 = 1.$$

Demonstratio.

In triangulo $\beta \alpha \gamma$, ad a rectangulo, erit

$$\cos. a \beta \gamma = \sin. a \beta \gamma \cos. a \gamma;$$

similique modo in triangulo $b \alpha \gamma$, ad b rectangulo, erit

$$\cos. b \alpha \gamma = \sin. b \gamma \alpha \cos. b \gamma.$$

Addantur nunc quadrata harum duarum formularum erit-

$$\cos. b \alpha \gamma^2 + \cos. a \beta \gamma^2 = \sin. a \gamma \beta^2 \cos. a \gamma^2 + \sin. b \gamma \alpha^2 \cos. b \gamma^2,$$

et quia

$$b \gamma \alpha = a \gamma \beta \text{ et } \cos. a \gamma^2 + \cos. b \gamma^2 = 1,$$

erit

$$\cos. b \alpha \gamma^2 + \cos. a \beta \gamma^2 = \sin. a \gamma \beta^2 = 1 - \cos. a \gamma \beta^2,$$

vnde sequitur, quod demonstrari debet, fore

$$\cos. b \alpha \gamma^2 + \cos. a \beta \gamma^2 + \cos. a \gamma \beta^2 = 1.$$

Theorema IV.

§. 25. *Proposito triangulo sphaerico ab c, cuius singula latera sint quadrantes, si pro lubitu ducatur arcus circuli maximi quicunque $a \beta \gamma$, in eumque ex angulis ab c ducantur arcus perpendicularares ap, bq, cr semper erit*

$$\sin. a p^2 + \sin. b q^2 + \sin. c r^2 = 1.$$

Demonstratio.

Ducantur arcus αa , βb et γc , qui erunt quadrantes, quoniam omnes arcus ex a in latus $b c$ ducti sunt quadrantes, ac praeterea etiam normaliter insistunt. Hinc quia anguli ad p , q et r sunt etiam recti, erunt quoque arcus αp , βq et γr quadrantes, vnde sequitur fore arcum $\alpha p =$ angulo $\alpha \alpha p$, ideoque

$$\sin. \alpha p = \sin. \alpha \alpha p = \cos. b \alpha \gamma.$$

Eodem modo erit $b q = b \beta q$, ideoque

$$\sin. b q = \sin. b \beta q = \cos. a \beta \gamma;$$

denique erit $c r = c \gamma r$ hincque

$$\sin. c r = \sin. c \gamma r = \cos. a \gamma \beta.$$

Quare cum summa quadratorum horum cosinuum sit
= 1, erit quoque

$$\sin. \alpha p^2 + \sin. b q^2 + \sin. c r^2 = 1. Q. E. D.$$